

AUTOREFERAT

Przez wiele lat praktyki w zakresie wykonywania muzyki fortepianowej i kameralnej najważniejszy był dla mnie dźwięk: jako materiał, jako zjawisko fizyczne. Podzielałam fascynację Gerarda Griseya, który w swym młodzieńczym manifeście napisał: „Jesteśmy muzykami i naszą dziedziną jest dźwięk, a nie literatura, dźwięk, nie matematyka, dźwięk, nie teatr, sztuki wizualne, fizyka kwantowa, geologia, astrologia czy akupunktura!”¹.

W ciągu ostatnich kilkunastu lat skierowałam swoje zainteresowania w stronę muzyki współczesnej, stopniowo odchodząc od wykonawstwa muzyki historycznej.

Muzyka XXI wieku, tak jak otaczająca nas rzeczywistość, rozwija się w bardzo szybko i w wielu rozmaitych kierunkach. Współcześnie działający kompozytorzy czerpią z osiągnięć rewolucji cyfrowej, otwierają się na wpływy innych sztuk, wpływ nauki, mediów społecznościowych, telewizji, kinematografii i coraz częściej włączają do swoich utworów elementy pozamuzyczne.

Jako interpretatorka przede wszystkim muzyki najnowszej, rozwijam swoją wiedzę na temat różnych dziedzin niemuzycznych po to, aby jak najlepiej sprostać wyzwaniom, jakie stawiane są przed wykonawcą nowych kompozycji. W centrum mojej pracy nadal pozostaje fortepian, w międzyczasie moim medium stał się także teatr, literatura, sztuki wizualne... Jeśli może mnie to rozwinąć artystycznie, chętnie zgłębię tajemnice fizyki kwantowej.

W 2004 roku ukończyłam klasę fortepianu prof. Bogdana Czapiewskiego na Wydziale Instrumentalnym Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, uzyskując tytuł magistra sztuki z oceną bardzo dobrą. Studia pianistyczne kontynuowałam za granicą w klasie fortepianu prof. Gerrita Zitterbarta w Hochschule für Musik und Theater w Hanowerze; w 2006 roku otrzymałam dyplom ukończenia Wydziału Instrumentalnego tej uczelni z oceną bardzo dobrą. Przez lata studiów w Gdańsku i Hanowerze uczestniczyłam w kursach mistrzowskich prowadzonych przez wybitnych pianistów, takich jak Eugen Indjič, Paul Badura-Skoda, Bernard Ringeissen, Nelson Goerner i Michel Beroff. W tych latach zajmowałam się wyłącznie muzyką historyczną, brałam udział w konkursach ogólnopolskich i międzynarodowych jako solistka i kameralistka. Do największych osiągnięć z wczesnych lat zaliczam V nagrodę w Ogólnopolskim Konkursie Chopinowskim i stypendium Towarzystwa im. Fryderyka Chopina w Warszawie, a także pierwszą nagrodę w Konkursie Interpretacji Muzyki Francuskiej w Łodzi.

¹ <https://www.theguardian.com/music/tomserviceblog/2013/mar/18/gerard-grisey-contemporary-music-guide> (data dostępu 15.03.2018)

Doświadczenia zebrane w czasie kilkunastu lat edukacji pianistycznej w dziedzinie muzyki historycznej są dla mnie konieczną bazą umiejętności, które wykorzystuję w pracy nad repertuarem współczesnym.

Kompozycjami współczesnymi zaczęłam interesować się dopiero na studiach w Hanowerze. Uczestniczyłam w seminariach wybitnego kompozytora prof. Johannes Schöllhorna, a także zajęciach dyrygenta Waltera Nußbauma, który prowadził zespół muzyki współczesnej. Zwłaszcza Johannes Schöllhorn miał wielki wpływ na estetyczny przełom, jaki dokonał się w moich muzycznych zainteresowaniach. Słuchanie nagrań, analiza partytur, inspirujące wykłady o muzyce i sztuce współczesnej kierowały mnie w stronę coraz nowszych kompozycji. Wybierałam więcej utworów współczesnych i stopniowo odchodziłam od repertuaru klasycznego.

Za namową profesorów wykładających w Hanowerze w 2006 roku wzięłam udział w Międzynarodowych Letnich Kursach Nowej Muzyki w Darmstadt. To właśnie odbywający się od 1946 roku w Hesji festiwal pozostaje, moim zdaniem, kolebką zmian we współczesnej muzyce i wyznacza tendencje rozwoju estetyki muzyki najnowszej, niezależnie od wielu innych niezwykle ciekawych i ważnych wydarzeń muzycznych na całym świecie.

Na Międzynarodowych Letnich Kursach Nowej Muzyki w Darmstadt w 2006 roku poznałam mojego przyszłego profesora i jedną z najważniejszych osób dla mojego dalszego rozwoju – pianistę o światowej renomie Nicolasa Hodgesa.

Na koncercie zamykającym festiwal w Darmstadt zaprezentowałam *Dwie etiudy na fortepian* Pawła Szymańskiego – bardzo wymagające pod względem pianistycznym, estetycznie jednak dość odmienne od dominującego w Darmstadt repertuaru. Z dzisiejszej perspektywy widzę, że rozwój wielu muzyków kształtuje się często według podobnego schematu: na początku przejawiają oni zainteresowanie minimalizmem, by później poddać ten kierunek krytycznej ocenie. Tak było również w moim przypadku.

Moje wykonanie niezwykle trudnych *Etiud* Pawła Szymańskiego zostało w Darmstadt docenione: Jury dostrzegło mój potencjał jako przyszłej interpretatorki muzyki współczesnej i przyznało mi prestiżową nagrodę Stipendienpreis.

W kolejnych latach doskonaliłam swoje umiejętności w dziedzinie muzyki współczesnej m.in. pod kierunkiem pianistek Kayi Han i Pi-hsien Chen. Wzięłam udział w kursach prowadzonych przez członków zespołu Klangforum Wien podczas festiwalu IMPULS w Grazu oraz Ensemble Modern Academy w ramach festiwalu Klangspuren w tyrolskim Schwazu, gdzie pracowałam pod okiem członków tego znakomitego zespołu. Wystąpiłam także na jednym z koncertów festiwalu u boku pierwszego skrzypka Ensemble Modern – Jagdish Mistry.

W 2007 roku rozpoczęłam studia interpretacji muzyki współczesnej w Staatliche Hochschule für Musik und Darstellende Kunst w Stuttgarcie pod kierunkiem prof. Nicolasa Hodgesa, które stworzyły mi wielkie możliwości rozwoju; studia te ukończyłam z wyróżnieniem w 2009 roku. W czasie studiów opracowałam wiele utworów solowych, a także miałam możliwość doskonalenia praktyki wykonawczej w zespołach kameralnych i ansamblach prowadzonych przez dyrygentów. Oprócz Nicolasa Hodgesa bardzo ważnym mentorem był dla mnie profesor kompozycji Caspar Johannes Walter, którego utwory wykonuję do dzisiaj. Wprowadził mnie w świat muzyki mikrotonalnej, w której specjalizuje się jako kompozytor.

W Stuttgarcie poznałam także praktykę wykonawstwa muzyki elektroakustycznej i elektronicznej. Opracowałam utwory na fortepian i elektronikę Marco Stroppy, Petera Ablingera, Elżbiety Sikory, Katariny Głowickiej, Jagody Szmytki, a także rozpoczęłam grę na syntezatorach, przygotowując interpretacje utworów Karlheinz Stockhausena i Philippa Hurela. Praktyka w studiu elektronicznym w Stuttgarcie zapoczątkowała intensywną pracę z nowymi mediami i obsługą programów muzycznych niezbędnych do wykonywania utworów z *live electronics*, a także programowania klawiatury midi.

Jeszcze jako studentka zostałam laureatką I nagrody prestiżowego 37. Międzynarodowego Konkursu „Gaudeamus” dla wykonawców muzyki współczesnej w Amsterdamie. Rok później razem z niemiecką kompozytorką Birke Bertelsmeier wzięłam udział w konkursie The Yvar Mikhashoff Trust for New Music w Buffalo w Stanach Zjednoczonych, gdzie także otrzymałyśmy pierwszą nagrodę.

Za osiągnięcia w dziedzinie interpretacji muzyki współczesnej otrzymałam Pomorską Nagrodę Artystyczną, Nagrodę Miasta Gdańska dla Młodych Twórców w Dziedzinie Kultury oraz nagrodę trójmiejskiej redakcji „Gazety Wyborczej” *Sztorm Roku* w dziedzinie muzyki poważnej.

Konkursy bardzo znacząco wpłynęły na możliwości występów w późniejszych latach. Otworzyły drogę do występów solowych, ale także pomogły w nawiązaniu współpracy z renomowanymi zespołami muzyki współczesnej. Gościnnie występowałam z Ensemble Linea Strasbourg, Ensemble Adapter z Berlina oraz szwajcarskim Ensemble Proton.

W 2009 roku rozpoczęłam na stałe współpracę z zespołem LUX:NM z Berlina w składzie: Ruth Velten – saksofon, Silke Lange – akordeon, Florian Junker – puzon, Wolfgang Zamastil do 2017 roku, a obecnie Andreas Voss – wiolonczela. Zespół specjalizuje się w wykonawstwie muzyki współczesnej, która podkreśla wirtuozowski aspekt gry na instrumentach. Pod tym względem zespół dobiera repertuar, współpracując z określonym gronem kompozytorów.

Wykonywanie utworów bez dyrygenta wpływa na szczególnie intensywną pracę zespołu nad partyturami. Rozwija bezpośrednią komunikację pomiędzy muzykami, która słyszalna jest nie tylko podczas koncertów, ale także odczuwalna na nagraniach.

Debiutancka płyta zespołu LUXUS (GEN 16443), nagrana w rozgłośni radiowej Deutschlandfunk w Kolonii (Niemcy) i opublikowana przez wydawnictwo fonograficzne GENUIN w październiku 2016 roku, jest wynikiem doświadczenia zdobytego przez zespół podczas kilkuletniej pracy nad repertuarem współczesnym. Za wykonanie, jak i dobór utworów na płytę zespół otrzymał w 2017 roku ważne wyróżnienie – Nagrodę Niemieckich Krytyków Muzycznych w Dziedzinie Fonografii (Der Preis der Deutschen Schallplattenkritik).

Utwory nagrane na płycie zaprezentowaliśmy publiczności na wielu koncertach i festiwalach, takich jak Klangwerkstatt Berlin, Huddersfield Contemporary Music Festival, Festival de Música Contemporánea Santiago de Chile.

Wyjątkowy pod względem brzmienia dobór instrumentów w zespole sprawia, że bardzo często utwory pisane są specjalnie dla LUX:NM. Na Warszawskiej Jesieni zespół dokonał prawykonania multimedialnego dzieła *Aaron S* stworzonego na zamówienie festiwalu przez kolektyw artystów: Sławomira Wojciechowskiego – kompozycja, Pawła Krzaczkowskiego – libretto, Krzysztofa Cybulskiego – instrumenty i software oraz Normana Leto – wideo. Również w programie koncertu w Narodowym Forum Muzyki we Wrocławiu w ramach Festiwalu Musica Polonica Nova znalazły się prawie same prawykonania utworów polskich kompozytorów napisane specjalnie dla LUX:NM. Na zamówienie zespołu powstały także utwory zaprezentowane podczas tegorocznej edycji festiwalu Ultraschall w Berlinie.

Przez częste pobyty w stolicy Niemiec związane z działalnością zespołu LUX:NM poszerzyły się moje kontakty zawodowe i możliwości występów w ramach inicjatyw muzycznych niezwiązanych z działalnością zespołu. Otrzymałam m.in. zaproszenie do wzięcia udziału w otwierającym festiwal MaerzMusik koncercie w sali Haus der Berliner Festspiele. Wystąpiłam z trzema berlińskimi pianistami - Erntem Surbergiem, Christophem Grundem i Julie Sassoon. Monumentalny, trwający ponad dwie godziny program składający się z utworów na cztery fortepiany autorstwa amerykańskiego kompozytora Juliusa Eastmana był dla mnie bardzo ciekawym doświadczeniem wspólnej pracy z pianistami grającymi na co dzień w zespołach takich jak Ensemble Mosaik czy Orkiestrą Südwestrundfunk (SWR). Niezależnie od działalności w zespole otrzymałam także propozycje występu na festiwalu Heroines of Sound w Berlinie, gdzie wykonałam utwory polskich kompozytorek: Elżbiety Sikory *Reflets Irisés*, Jagody Szmytki *Gameboy* i Katariny Głowickiej *Sun spot* z wideo autorstwa Zuzanny Solakiewicz.

Z kompozytorkami łączy mnie wieloletnia współpraca. Z *Reflets Irisés* Elżbiety Sikory wykonywałam podczas festiwalu Spaziomusica na Sardynii, a także Musica Polonica Nova we Wrocławiu, z Katariną Głowicką zaś nagrałam monograficzną płytę składającą się z utworów na fortepian i elektronikę; płyta została wydana w 2013 roku przez wytwórnię Bôlt Records. Z Jagodą Szmytką również pracuję od wielu lat. Na festiwalu Heroines of Sound zagrałam jej utwór-performance na keyboard, video i sample oparty na sylwetkach dwóch skrajnie odmiennych pod względem estetyki twórców: Josepha Beuysa i pianisty Liberace. Wykonywałam też wiele innych kompozycji Jagody Szmytki, zarówno solowych, jak i kameralnych. Brałam także udział w nagraniach monograficznej płyty kompozytorki dla wytwórni WERGO. Rejestracje odbyły się w 2014 roku w sali Deutschlandfunk w Kolonii.

Drugie niemieckie miasto, z którym związana jestem zawodowo, to Kolonia. W 2010 roku rozpoczęłam współpracę z kolońskim Ensemble Garage – zespołem składającym się z międzynarodowego grona dziesięciu muzyków-solistów i dyrygenta. Podobnie jak LUX:NM, także Ensemble Garage specjalizuje się w wykonawstwie muzyki XXI wieku, przy czym chętnie sięga po kompozycje z elementami performatyki muzycznej.

Muzyka performatywna, która włącza do procesu komponowania i wykonywania gest, obraz, działanie, tekst, koncept, traktując je jako znaczące elementy muzyki, a także uwzględnia okoliczności wykonania utworu, jest jedną z najbujniej rozwijających się gałęzi nowoczesnej muzyki². Utwory performatywne wymagają percepcji nie tylko słuchowej, ale także wzrokowej i intelektualnej.

Muzyką performatywną zainteresowałam się jeszcze podczas studiów w Stuttgarcie, pracując nad utworami Karlheinz Stockhausena, a także występując z Frankiem Wörnerem, cenionym śpiewakiem bas-barytonem, obecnie profesorem w Hochschule für Musik w Saarbrücken. Zaczęłam występować z utworami wykorzystujących elementy teatru muzycznego i performansu. Wspólnie w Wörnerem przygotowaliśmy program, który prezentowaliśmy na festiwalach Musica Polonica Nova we Wrocławiu, Tzlil Meudcan w Tel Awiwie, a także na Uniwersytecie Harvarda w Stanach Zjednoczonych.

Współpraca z Ensemble Garage dodatkowo poszerzyła moje zainteresowanie repertuarem wykorzystującym elementy pozamuzyczne, a także umożliwiła poznanie kręgu kompozytorów podobnie traktujących materię utworu i format koncertu, postrzegających go jako spektakl muzyczny, wydarzenie zarazem muzyczne i wizualne.

² O roli performatyki muzycznej we współczesnej kompozycji pisał m.in. Jan Topolski w artykule dla dwutygodnik.com: <http://www.dwutygodnik.com/artykul/7168-performuj-albo.html> (data dostępu: 15.03.2018)

Dzięki pracy w zespole poznałam twórczość Brigitty Muntendorf, dyrektorki artystycznej Ensemble Garage, i od wielu lat z powodzeniem wykonuję jej utwory, zarówno solowe, jak i zespołowe. Brałam udział w prawykonaniu wielkiej produkcji multimedialnej *iScreen, You scream!*, stworzonej przez Brigittę Muntendorf na zamówienie festiwalu Eclat w Stuttgarcie, a także w wielu nagraniach audio i wideo.

Zespół często wykonuje utwory kompozytorów rezydujących w Kolonii: Sergeja Maingardta i Michaela Beila. Tak jak Brigitta Muntendorf, również Beil i Maingardt wykorzystują multimedia w kompozycji, tworzą formy z elementami performansu i dużą rolę przypisują muzyce elektronicznej. Ich utwory wykonywałam z Ensemble Garage podczas festiwalu Acht Brücken w Kolonii, na Międzynarodowych Letnich Kursach Nowej Muzyki w Darmstadt, na festiwalu Kwadrofonik w Warszawie. Doświadczenia zdobyte podczas pracy w zespole, przygotowanie dużych produkcji multimedialnych na rozbudowany skład były także okazją do współpracy z reżyserami, dramaturgami i scenografami.

Wszystkie te doświadczenia miały znaczenie przy obmyślaniu ogólnej koncepcji i szczegółowego programu *Série Rose*, konceptualnego projektu muzycznego powstałego we współpracy ze śpiewaczką i performerką Frauke Aulbert oraz kuratorką Moniką Pasiecznik. Poprzez staranne zakomponowanie następstwa utworów różnych kompozytorów w programie koncertu oraz płynne przejścia między nimi (bez oklasków) udało się stworzyć dramaturgiczną całość o wyrazistej logice, swoisty teatr muzyczny o tematyce erotycznej. Program miał premierę na Warszawskiej Jesieni, następnie prezentowałyśmy go na festiwalach Klangspuren w Innsbrucku, Sacrum Profanum w Krakowie oraz w sali koncertowej Deutschlandfunk w Kolonii podczas jubileuszu dwudziestolecia serii Frau Musica (Nova). Program został nagrany i wyemitowany przez austriacką rozgłośnię ORF i Deutschlandfunk.

Tytuł *Série Rose* został zaczerpnięty z utworu na fortepian i ścieżkę elektroniczną Pierre'a Jodlowskiego, który jest ważnym punktem w programie. Tę i inne kompozycje Pierre'a Jodlowskiego wykonywałam wielokrotnie m.in. na festiwalu Unsound w Bukareszcie, a także podczas festiwalu Rainy Days w Filharmonii w Luksemburgu: w ramach edycji zatytułowanej *Turn on the lights* zagrałam recital składający się z czterech utworów fortepianowych *Séries* Jodlowskiego. Było to prawykonanie całego cyklu w wersji ze światłem. *Twórczość fortepianowa Pierre'a Jodlowskiego w kontekście muzyki elektronicznej* była tematem mojej dysertacji, której promotorem był prof. Zygmunt Krauze, a recenzentami prof. dr Andrzej Dutkiewicz i dr hab. Paweł Rydel. Stopień doktora sztuk muzycznych został mi nadany 25 maja 2015 roku przez Radę Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Gdańsku.

Do programu *Série Rose* zostali zaproszeni najciekawszy kompozytorzy i kompozytorki młodego i średniego pokolenia, w tym Brytyjka Juliana Hodkinson i Duńczyk Niels Rønsholdt, którzy napisali specjalnie z myślą o projekcie nowy utwór *X&X* na fortepian i głos. Innym kompozytorem w programie był niezwykle ceniony konceptualista i performer Johannes Kreidler. Niemieckiego kompozytora poznałam wiele lat temu podczas Międzynarodowych Letnich Kursów Nowej Muzyki w Darmstadt, jeszcze zanim został laureatem przyznawanej tam prestiżowej nagrody Kranichsteina (Kranichsteiner Kompositionspreis). Wykonywałam jego utwór na fortepian i wideo, wzięłam udział w nagraniu dwóch filmów muzycznych jego autorstwa; *Film 2* miał premierę na festiwalu Ultraschall w Berlinie. Kompozytor rozwijał i weryfikował swoje pomysły muzyczne podczas indywidualnej pracy ze mną i innymi muzykami, inspirował się indywidualnymi zdolnościami improwizacji i gry aktorskiej każdego z nas.

Większość kompozytorów, z którymi współpracowałam w ostatnich latach, łączy muzykę z elementami teatralnymi, wizualnymi i konceptualnymi, wykorzystuje na dużą skalę multimedia i tym samym rozszerza zakres kompetencji wykonawcy oraz zmienia jego rolę z czysto odtwórczej na bardziej współtwórczą. Moje doświadczenia z muzyką performatywną opisałam w artykule *Sound and image – manipulacja percepcją*, powstałym na zamówienie magazynu „Glissando” 28/2016. W tekście zawarłam też swoje refleksje na temat specyfiki pracy nad utworami multimedialnymi.

Utwory performatywne to często bardzo wirtuozowskie kompozycje. Twórcy dążą do łączenia fizycznej obecności wykonawcy na estradzie z elementami teatralnymi, wizualnymi i muzycznymi. Opracowałam wiele utworów, w których gest wykonawcy ma wpłynąć na percepcję słuchacza. Są wśród nich dzieła Stefana Prinsa, Vladimira Gorlinskiego, Simona Steena Andersena i Matthiasa Kranebittera.

Oprócz performatywnych utworów solowych w dalszym ciągu bardzo interesują mnie akustyczne utwory solowe. Klavierstück, sonata, etiuda to formy nadal obecne w literaturze fortepianowej końca XX i XXI wieku. Z powodzeniem wykonywałam *Sonatę* Luciano Berio, *Klavierstücke* Wolfganga Rihma, Karlheinz Stockhausena, Beata Furrera, *Etiudy* Unsuk Chin, *Etiudy* Ligetiego. Obecnie przygotowuję nagranie dwudziestu *Etiud* Marcusa Antoniusa Wesselmanna dla wytwórni NEOS. Na festiwalu Poznańska Wiosna Muzyczna wykonywałam wielkie dzieło Rebecki Saunders *Crimson*, na festiwalu Musica Polonica Nova we Wrocławiu dokonałam prawykonania cyklu miniatur fortepianowych *Words* Tadeusza Wieleckiego, które grałam potem w ramach tournée po Stanach Zjednoczonych Ameryki na koncertach w North Texas, Illinois i Miami.

Oprócz utworów Tadeusza Wieleckiego prawykonałam dedykowane mi dzieło *Op.4* albańskiego kompozytora Ermira Bejo.

Ogromnych rozmiarów utworem, również niezwykle wymagającym z punktu widzenia wykonawczego, jest *a piece that is a size that is recognised as not a size but a piece* Annesley Black, jedna z moich ulubionych kompozycji, którą wykonałam na festiwalu TASTE w Kolonii. Gatunkiem niezmiennie obecnym w moim repertuarze jest także koncert fortepianowy.

Koncerty z orkiestrą

Występuję jako solistka z orkiestrami symfonicznymi, kameralnymi i zespołami muzycznymi. W sali koncertowej Filharmonii Narodowej w Warszawie brałam udział w prawykonaniu utworu *Listy* Zygmunta Krauze, skomponowanego na 4 fortepiany i orkiestrę. Prawykonanie odbyło się podczas koncertu inauguracyjnego 53. Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień w 2010 roku. Utwór Zygmunta Krauze wykonałam wspólnie z pianistkami: Magdaleną Lisak, Anną Górecką oraz Iwoną Mironiuk, a towarzyszyła nam Orkiestra Filharmonii Narodowej pod dyрекcją Reinberta de Leeuw. Na tym samym koncercie wykonałam również *Omaggio (in memoriam Jorge Louis Borges)* Tomasza Sikorskiego, utwór skomponowany również na cztery fortepiany i orkiestrę.

W Studiu Koncertowym Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego, także w ramach 53. Warszawskiej Jesieni, koncertowałam w duecie ze skrzypaczką Anną Kwiatkowską, wykonując po raz pierwszy w Polsce *Homeobox* Misato Mochizuki z towarzyszeniem orkiestry Sinfonia Iuventus pod dyрекcją René Gulikersa.

W sali koncertowej Filharmonii Bałtyckiej zagrałam *Koncert na fortepian i orkiestrę* op. 40 Mikołaja Góreckiego oraz – po raz pierwszy w Polsce – *Introitus* Sofii Gubaiduliny. W obu koncertach towarzyszyła mi Capella Gedanensis pod dyрекcją Moniki Cybulskiej.

Brałam także udział w prawykonaniu koncertu *Motions, stases* na fortepian i duży zespół autorstwa Krzysztofa Wołka podczas festiwalu Brand New Musik w Katowicach oraz na festiwalu Warszawska Jesień. Utwór wykonałam z Orkiestrą Muzyki Nowej pod dyрекcją Szymona Bywalca. *Motions stases* zagrałam także w ramach tournée po Stanach Zjednoczonych, organizowanym z Illinois Modern Ensemble pod dyрекcją Stevena Taylora. Koncerty miały miejsce w Chicago, Louisville oraz Urbana Champaign. W tournée wzięli udział polscy kompozytorzy i soliści: Agata Zubeł, Cezary Duchnowski, Paweł Hendrich i Krzysztof Wołek.

Utwór Krzysztofa Wołka wykonałam także na festiwalu ISCM World Music Days w Lublanie (Słowenia), pod batutą Stevena Loy'a.

W Studiu Koncertowym Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego wystąpiłam także, obok Jana Pilcha (perkusja), w prawykonaniu *Koncert na fortepian, perkusję i orkiestrę symfoniczną* Zbigniewa Bargielskiego. Polską Orkiestrą Radiową dyrygował Renato Rivolta.

Utwór Theodora Schubacha – *Kerben/Traumprotokolle/Resonanzen* na fortepian, wiolonczelę i orkiestrę zagrałam w teatrze w Nordhausen (Niemcy) w duecie z Nadejdą Krasnowid i Loh-Orchester, którą dyrygował Marcus L. Frank.

W Filharmonii w Essen (Niemcy) w ramach festiwalu muzyki współczesnej NOW! wykonałam *Schwebende Symmetrien* Caspara Johannes Waltera, utwór napisany na fortepian i ansambl.

Było to prawykonanie tej kompozycji.

Większość moich koncertów rejestrowana była przez rozgłośnie radiowe. Koncerty, których prawykonanie miało miejsce podczas festiwalu Warszawska Jesień, zostały wydane na płytach CD dokumentujących festiwal.

W ramach szeroko zakrojonego projektu *100 na 100. Muzyczne dekady wolności*, przygotowywanego przez Polskie Wydawnictwo Muzyczne we współpracy ze wszystkimi najważniejszymi instytucjami muzycznymi w Polsce z okazji stulecia odzyskania przez Polskę niepodległości, dokonałam nagrania *Koncertu fortepianowego op. 13* Józefa Kofflera z towarzyszeniem Sinfonii Varsovii pod dyrekcją Sebastiana Perłowskiego. Utwór został zarejestrowany w Studiu Koncertowym Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego i ukaże się na płycie w specjalnej serii PWM.

Działalność organizacyjna i pedagogiczna

Doświadczenia zdobyte podczas współpracy z kompozytorami i zespołami przy opracowywaniu programów koncertów wykorzystuję na gruncie kuratorskim. W 2016 wraz z Jakubem Knerą podzieliłam zadanie programowania odbywających się w gdańskim klubie Żak 6. Dni Muzyki Nowej. W programie festiwalu znalazł się koncert Phonos ek Mechanes, Gamut Inc, Ensemble Adapter, performance Karola Nepelskiego i koncert konstruktora instrumentów analogowych Krzysztofa Cybulskiego. Na festiwalu wystąpiłam również sama z krótkim koncertem złożonym z utworów Petera Ablingera z cyklu *Voices and piano: Pier Paolo Pasolini, Marina Abramovic, Lech Wałęsa i Billie Holiday*. Edycja miała przybliżyć publiczności eksperymenty w muzyce elektronicznej i konceptualnej. Starłam się zintegrować program koncertów z architekturą budynku, umieszczając wydarzenia w dotychczas niedostępnych miejscach.

Jako pedagog Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku wykorzystuję doświadczenia z koncertów własnych na gruncie działalności uczelni. Staram się przede wszystkim, aby program opracowywanych przeze mnie studenckich koncertów tworzył logiczną całość. Prowadzę zajęcia z wstępu do improwizacji i partytur współczesnych na Wydziale Instrumentalnym oraz improwizację fortepianową z kompozytorami i klasę fortepianu na Wydziale Dyrygentury, Teorii Muzyki i Kompozycji. Pokazuję nowe kierunki w sztuce, sięgając po opracowywane przeze mnie utwory, zbiory partytur graficznych i utwory z gatunku muzyki konceptualnej. Przygotowałam ze studentami koncert z całym cyklem *Makrokosmos* George'a Crumba oraz ze wszystkimi *Sonatami i interludiami* Cage'a na fortepian preparowany. Chcąc jak najbardziej ułatwić studentom możliwości poznania nowych technik improwizacyjnych i kompozytorskich, zapraszam na zajęcia także gości. Na moje zaproszenie warsztaty ze studentami prowadził profesor Frank Wörner z Hochschule für Musik w Saarbrücken, a także perkusista Michael Kiedaisch, wykładowca Hochschule für Musik und Darstellende Kunst w Stuttgarcie. Warsztaty interpretacji własnych utworów poprowadził ze studentami także François Sarhan, francuski kompozytor i artysta wizualny. Wspólnie z Antonim Michnikiem, redaktorem muzycznym magazynu „Glissando”, przygotowałam koncert utworów konceptualnych Alvina Luciera. Jestem przekonana, że dostęp studentów do literatury tworzonych za ich życia i możliwość zapoznania się ze współczesną estetyką i nową formą utworów muzycznych przyczynia się do rozwoju wyobraźni muzycznej młodych ludzi. Niewątpliwie pogłębia ich spojrzenie na muzykę historyczną, ale także zwiększa szansę na zainteresowanie twórczością współczesną, która jest dziś tak bogata, różnorodna i fascynująca.

Wykładałam także na innych uczelniach - byłam gościnnym wykładowcą Hochschule für Musik w Hanowerze. Prowadziłam tam kurs wykonawstwa muzyki współczesnej dla pianistów. Brałam także udział w warsztatach dla kompozytorów. Razem z Ensemble Garage prowadziłam zajęcia dla studentów kompozycji podczas międzynarodowego festiwalu Axes na Akademii Muzycznej w Krakowie, w którym brali udział studenci ze Słowenii, Litwy, Stuttgartu i Krakowa. Z zespołem LUX:NM prowadziłam podobne warsztaty w Hochschule für Musik w Mannheim. Jako solistka prowadziłam seminaria dla studentów uczelni amerykańskich - uniwersytetów w Louisville, North -Texas i Miami.

Plany artystyczne na przyszłość

W najbliższych latach chciałabym dalej intensywnie pracować nad współczesnym repertuarem zarówno solowym, jak i kameralnym i rozwijać swoje umiejętności muzyczne i performerskie.

Bardzo inspiruje mnie współpraca z kompozytorami, dlatego cieszę się z nadchodzących koncertów i przygotowywanych prawykonań.

Oba zespoły, z którymi współpracuję na stałe (Ensemble Garage i LUX:NM) prowadzą intensywną działalność koncertową. W najbliższych miesiącach z Ensemble Garage wystąpię podczas festiwalu Acht Bruecken w Kolonii, Biennale w Tampere (Finlandia), Ruhtriennale w Essen oraz Festiwalu Hindsgavl (Dania).

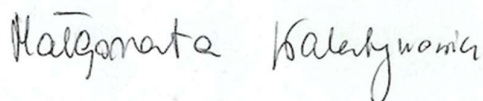
Z zespołem LUX:NM przygotowuję program na festiwal w Weimarze i Santiago de Chile.

Najważniejszym wydarzeniem najbliższych miesięcy będzie dla mnie występ podczas Międzynarodowych Letnich Kursów Nowej Muzyki w Darmstadt w lipcu 2018 roku z programem *Série Rose*. Program zostanie zaprezentowany także na przyszłorocznej edycji festiwalu Klang w Kopenhadze (czerwiec 2019).

Zarejestrowałam utwory, które w nadchodzącym roku zostaną wydane na płytach.

Ukaże się płyta z *Koncertem fortepianowym* op. 13 Józefa Kofflera z Sinfonią Varsovią, a także przygotowana wspólnie z Ensemble Garage i LUX:NM monograficzna płyta Steffena Krebbera dla wytwórni WERGO.

W czerwcu nagrywam kolejne utwory z zespołem LUX:NM. Kompozycje prawykonałam podczas festiwalu Ultraschall w Berlinie. Mam wielką nadzieję, że nowe wydanie powtórzy sukces płyty *LUXUS*.

Małgorzata Walentynowicz